

Θεατρικώς

Διώνη Παπανικόλα

Σοφία Πανέρα

Ελένη Πατάκου

Μαρία Φάντη

Γεωργία Ψύρη

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΕΛ.3	<i>ΕΙΣΑΓΩΓΗ</i>
ΣΕΛ.4	<i>ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ</i>
ΣΕΛ.6.....	<i>ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ</i>
ΣΕΛ.7.....	<i>ΣΥΝΤΑΝΤΗΣΗ ΜΕ ΤΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ ΔΙΟΝΥΣΙΑ ΚΑΣΙΟΥ</i>

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Επιλέγοντας αυτή την ερευνητική εργασία αν όχι όλοι οι περισσότεροι είχαμε στο μυαλό μας το θέατρο , τη σκηνή, το σενάριο και γενικά μια θεατρική παράσταση. Στην πορεία όμως με τη βοήθεια της υπεύθυνης καθηγήτριας μας αλλά και άλλων ιδιαίτερα έμπειρων ανθρώπων πάνω στο αντικείμενο, μυηθήκαμε σε κάτι παραπάνω από ένα ρόλο. Μάθαμε πράγματα και νέες πληροφορίες που κάποιοι γνώριζαν και άλλοι όχι. Μπήκαμε στη διαδικασία να σκεφτούμε πώς να δημιουργήσουμε εμείς ένα σενάριο. Παρακολουθήσαμε άλλους να το κάνουν και τέλος διδαχθήκαμε την έννοια της ομαδικότητας. Το σημαντικό όμως είναι ότι όλοι μας βγήκαμε κερδισμένοι αποκτώντας καινούρια εφόδια και εμπειρίες.

ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ

Ο αυτοσχεδιασμός μπορεί να αποτελέσει την κεντρική ιδέα για μια παράσταση, γνωστό και ως αυτοσχεδιαστικό θέατρο, ή παρουσίαση ενός σκετς αλλά ταυτόχρονα είναι απαραίτητος και στις πιο καλοδουλεμένες παραστάσεις αφού πάντα υπάρχει η πιθανότητα ο ηθοποιός να κολλήσει, να ξεχάσει τα λόγια του ή κάτι να του αποσπάσει την προσοχή. Έτσι πρέπει να έχει την ικανότητα καλύψει αυτό το κενό που θα δημιουργηθεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Αυτή η ικανότητα καλλιεργείται μέσα από θεατρικές ασκήσεις οι οποίες έχουν να κάνουν τόσο με την ετοιμότητα όσο και με την συγκέντρωση των ηθοποιών οι οποίοι χρησιμοποιούν ως υλικό θέματα από την καθημερινότητά τους και προσπαθούν να τα προσαρμόσουν την ώρα που παίζουν σε μία παράσταση.

Μέσα από τους αυτοσχεδιασμούς οι ηθοποιοί κερδίζουν κάποιες αξίες. Αρχικά ο αυτοσχεδιασμός τους μαθαίνει να σκέφτονται πιο γρήγορα και να αποκτούν αυθορμητισμό. Με αυτό τον τρόπο καλλιεργούν την αίσθηση του χιούμορ η οποία όμως διαφέρει από άνθρωπο σε άνθρωπο. Επιπλέον τους επιτρέπει να γίνονται πιο δημιουργικοί και να χρησιμοποιούν ιδέες οι οποίες δεν θα ήταν δυνατό να εφαρμοστούν στην πραγματικότητα. Για παράδειγμα ένας ηθοποιός μπορεί να υποδυθεί κάτι εντελώς διαφορετικό από την καθημερινότητά του. Μπορεί να είναι και κάποιο αντικείμενο και όχι απαραίτητα χαρακτήρας. Στον αυτοσχεδιασμό δεν υπάρχει κάποιο σενάριο. Το μόνο που υπάρχει είναι οι ιδέες που αντλούν οι ηθοποιοί από το κοινό και οι οδηγίες του σκηνοθέτη και βασίζονται πάνω σε αυτές με σκοπό να ξεκινήσουν μια σκηνή. Το αυτοσχεδιαστικό θέατρο είναι κυρίως κωμικό. Μάλιστα η κάθε παράσταση είναι ξεχωριστή καθώς οτιδήποτε έχει συμβεί και ειπωθεί σε αυτή δεν πρόκειται να ξαναειπωθεί σε μελλοντικές παραστάσεις.

Γνωστή εκπομπή για τους αυτοσχεδιασμούς είναι το 'Κάψε το σενάριο' στην οποία το μεγαλύτερο μέρος της ήταν βασισμένο στον αυτοσχεδιασμό. Οι ηθοποιοί έπαιρναν τις κύριες ιδέες από το κοινό και τις πραγματοποιούσαν ζωντανά μπροστά τους.

ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Με την κα. Καραγιάννη πήγαμε στο Ρωμαϊκό ωδείο όπου χωριστήκαμε σε ομάδες για να κάνουμε ένα θεατρικό σκετσάκι. Το σκετσάκι ήταν βασισμένο στον αυτοσχεδιασμό και είχε δύο κύριες ιδέες. Η πρώτη ιδέα ήταν η ομάδα να ξεκινήσει μια σκηνή στην οποία θα γινόταν μια έκπληξη είτε ευχάριστη είτε δυσάρεστη (π.χ ένα πάρτυ έκπληξη, μια δυσάρεστη ή σοκαριστική ανακοίνωση κλπ.). Η δεύτερη ιδέα ήταν η ομάδα να ξεκινήσει μια σκηνή στην οποία κάποιος θα ανακάλυπτε ένα πτώμα ενώ το κάθε άτομο θα είχε τη δική του

ξεχωριστή αντίδραση (π.χ. Κάποιος θα τρόμαζε, κάποιος θα χαιρόταν, κάποιος θα ήταν αδιάφορος, κάποιος θα έκλαιγε κλπ.).

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕ ΤΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ ΔΙΟΝΥΣΙΑ ΚΑΣΙΟΥ

Καλέσαμε τη σκηνοθέτη Διονυσία Κασίου η οποία μας έκανε θεατρικές ασκήσεις αυτογνωσίας, συγκέντρωσης και εμπιστοσύνης. Στην άσκηση αυτογνωσίας χώρισε το χώρο στον οποίο βρισκόμασταν σε δύο πλευρές. Στην δεξιά πλευρά ορίσαμε το ναι και στην αριστερή το όχι. Στην συνέχεια μας έκανε ερωτήσεις σχετικά με τον εαυτό μας και έπρεπε να απαντήσουμε ανάλογα με την μετατόπισή μας είτε στην δεξιά είτε στην αριστερή πλευρά του χώρου. Στην άσκηση συγκέντρωσης καθίσαμε κάτω σχηματίζοντας έναν κύκλο. Κλείσαμε τα μάτια και δύο άτομα από μας επιλέχθηκαν από τη σκηνοθέτη να μπουν μέσα στον κύκλο μπουσουλώντας με τα μάτια κλειστά και να βρουν κάποιο αντικείμενο τοποθετημένο

εκεί. Όποιος το έβρισκε πρώτος έπρεπε να ακουμπήσει τον αντίπαλό του με αυτό και έπειτα να επιστρέψει στη θέση του. Αν ο αντίπαλος αντιλαμβανόταν ότι το άλλο άτομο το είχε βρει πριν τον χτύπησε, έπρεπε ο ίδιος να επιστρέψει στη θέση του. Στην άσκηση αυτή πρέπει τα άτομα να συγκεντρώνονται στους ήχους και γενικά στο τι συμβαίνει γύρω τους. Στην άσκηση συγκέντρωσης σχηματίσαμε δύο παράλληλες σειρές και ανάμεσά τους ξάπλωσε ένα άτομο. Οι υπόλοιποι έπρεπε να σηκώσουν το άτομο στα χέρια τους, να το πετάξουν ψηλά και να το ξανακατεβάσουν στο πάτωμα. Με αυτή την άσκηση ο ηθοποιός εξασκεί την εμπιστοσύνη του προς τους υπόλοιπους που παίζουν μαζί του.

